

974.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW SPRAWIEDLIWOŚCI I SPRAW ZAGRANICZNYCH

z dnia 29 grudnia 1932 r.

w sprawie doręczania pism sądowych osobom, zamieszkałym zagranicą, oraz osobom, będącym w służbie dyplomatycznej państw obcych, tudzież osobom u nich zamieszkałym.

Na podstawie art. 162 kodeksu postępowania cywilnego (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 112, poz. 934) zarządza się co następuje:

§ 1. Doręczanie pism sądowych osobom, zamieszkałym zagranicą, odbywa się w sposób określony umowami międzynarodowymi i przepisami wydanymi celem ich wykonania. Jeżeli przedmiot ten nie jest uregulowany temi umowami i przepisami, stosuje się przepisy niniejszego rozporządzenia. Inne przepisy dotychczasowe, regulujące ten sam przedmiot, pozostają w mocy, jeżeli z rozporządzeniem niniejszym nie są sprzeczne.

§ 2. Prośbę o doręczenie sąd wysyła bezpośrednio do Ministerstwa Sprawiedliwości.

Pisma przeznaczone dla obywateli polskich, przebywających zagranicą i korzystających tam z prawa zakrajowości, oraz dla kierowników konsulatów Rzeczypospolitej należy celem doręczenia przysyłać do Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

Pisma przeznaczone dla innych obywateli polskich, przebywających zagranicą, mogą być celem doręczenia przesyłane bezpośrednio do właściwych konsulatów Rzeczypospolitej, jeżeli znajdują się w nich urzędnicy konsularni, upoważnieni do wykonywania doręczeń, i jeśli chodzi o zwykłe oddanie pisma adresatowi bez zastosowania przepisów zagranicznego prawa miejscowego o doręczeniach. Minister Sprawiedliwości może, po porozumieniu się z Ministrem Spraw Zagranicznych wskazać państwa, w których doręczanie pism za pośrednictwem konsulatów nie jest dopuszczalne.

§ 3. Pismo, dotyczące prośby o doręczenie, powinno zawierać tylko treść, wyszczególnioną w załączniku do paragrafu niniejszego (wzór Nr. 1). W nagłówku tego pisma nie należy umieszczać żadnego adresu.

§ 4. O doręczenie w sposób, przepisany prawem wewnętrznym państwa wezwanego, należy prosić tylko wówczas, gdy pismo powinno być doręczone nawet w razie odmowy przyjęcia go przez adresata. W tych tylko przypadkach potrzebne jest dołączenie tłumaczenia pisma przeznaczonego do doręczenia, na język państwa wezwanego.

W innych przypadkach należy ograniczyć się do prośby o zwykłe oddanie pisma adresatowi.

§ 5. Do prośby o doręczenie należy dołączyć w wypisie lub odpisie (art. 144 k. p. c.): pismo podlegające doręczeniu wraz z załącznikami, przekład ich na język państwa wezwanego, jeżeli jest potrzebny (§ 4 ust. 1), oraz dowód doręczenia (wzór Nr. 2). Nad tekstem pisma, przeznaczonego do doręczenia, należy umieścić napis atramentem czerwonym: „doręczyć (wymienić adresata i jego adres)”.

§ 6. Jeżeli doręczenie ma być wykonane w kilku państwach, należy przygotować odpowiednią ilość osobnych prośb o doręczenie z załącznikami (§ 5).

§ 7. Nie należy zwracać się o doręczenie zagranicą takich pism, które państwo wezwane mogłoby uznać za naruszające jego prawa zwierzchnicze lub jego bezpieczeństwo. Nie należy w szczególności zamieszczać w wezwaniach sądowych przeznaczonego do doręczenia zagranicą żadnego zagrożenia karą porządkową lub innymi środkami przymusowymi, jak również zwracać się o doręczanie zagranicą wezwań komornika, skierowanych do dłużnika wierzytelności (art. 631 k. p. c.).

§ 8. Prośby o doręczenie wezwań na rozprawę lub innych pism terminowych należy wysyłać na odpowiedni, co najmniej trzymiesięczny czas naprzód.

§ 9. Prośbę o doręczenie kontroluje przed jej wysłaniem kierownik sądu, czyniąc o tem. wzmiankę i kładąc podpis. Zauważone usterki powinny być bezzwłocznie usunięte.

§ 10. Właściwe urzędy dyplomatyczne lub konsularne Rzeczypospolitej zwracają akta, dotyczące wykonanej prośby o doręczenie, wzywającemu sądowi polskiemu bezpośrednio. W przypadku odmowy doręczenia przez zagraniczne władze wezwane zwrot powinien nastąpić za pośrednictwem Ministerstwa Sprawiedliwości.

§ 11. Jeżeli dowód doręczenia nie nadejdzie do sądu mimo upływu stosownego czasu, lub jeżeli doręczenie nie mogło być wykonane z powodu odmowy wezwanych o pomoc prawną władz zagranicznych, albo jeżeli usiłowanie doręczenia z innych przyczyn było bezskuteczne, sąd na wniosek interesowanej strony procesowej może zarządzić doręczenie, stosując odpowiednio przepisy art. 153 lub 158 — 160 k. p. c.

§ 12. Prośby o doręczenie wszelkich pism sądowych osobom, będącym w służbie dyplomatycznej państw obcych (t. j. osobom, korzystającym z prawa zakrajowości), tudzież osobom u nich zamieszkałym należy przysyłać do Ministerstwa Spraw Zagranicznych za pośrednictwem Ministerstwa Sprawiedliwości, a w sprawach pilnych do Ministerstwa Spraw Zagranicznych bezpośrednio.

Za zgodą osób, korzystających z prawa zakrajowości, można osobom u nich zamieszkałym doręczać pisma sądowe także bez przestrzegania drogi, określonej w ustępie poprzednim.

§ 13. Doręczanie osobom, korzystającym z prawa zakrajowości, wszelkich pism sądowych wymaga uprzedniego wyjednanie zgody właściwego przedstawiciela dyplomatycznego, chyba że chodzi o przypadki, wymienione w art. 5 § 2 k. p. c.

§ 14. Osobom, korzystającym z prawa zakrajowości, nie można doręczać pism sądowych, zawierających zagrożenie karą porządkową lub innymi środkami przymusowymi.

§ 15. Do kontroli pism przeznaczonych dla osób, korzystających z prawa zakrajowości, stosuje się odpowiednio przepis § 9.

§ 16. W razie wątpliwości co do charakteru zakrajowego osób, których doręczenie dotyczy, należy o wyjaśnienie zwracać się do Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

§ 17. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1933 r.

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

Załączniki do rozp. Min. Sprawiedl.
i Spraw Zagr. z dnia 29 grudnia 1932 r.
(poz. 974).

Wzór Nr. 1 (do § 3).

..... (miejsce, data).
Sąd (nazwa sądu) w
prosi o spowodowanie doręczenia załączonego (ej)
..... (określić pismo lub pisma prze-
znaczone do doręczenia) p.
(oznaczenie osoby adresata i jego dokładny adres) .
..... przez zwykłe oddanie go
adresatowi¹⁾
w sposób przepisany prawem wewnętrznym w¹⁾ . . .
..... (wymienić państwo, w którym
doręczenie ma nastąpić) i o zwrot dołączonego do-
wodu doręczenia po należytem wypełnieniu go, lub
o zaświadczenie faktu, miejsca i daty doręczenia.

Gdyby wykonanie niniejszej prośby nie było
możliwe, uprasza się o podanie przyczyn niewy-
konania.

Dołącza się przekład na język²⁾.

Sprawa (wymienić nazwisko
strony powodowej) przeciw (wymie-
nić nazwisko strony pozwanej) (wy-
mienić przedmiot sporu).
Załączników

.....
(podpis sędziego, pieczęć sądu)

Widziałem

.....
(podpis kierownika sądu i data).

¹⁾ Skreślić, jeśli się nie nadaje.

²⁾ Potrzebne tylko, gdy chodzi o doręczenie według
przepisów prawa wewnętrznego, obowiązującego w państwie
wezwanem.

Wzór Nr. 2 (do § 5).

Dowód doręczenia Sądu
Récépissé du Tribunal

Znak akt:

(Dossier)

Rodzaj pisma i ilość załączników:

(L'objet d'envoi et le nombre d'annexes)

Nazwisko osoby, której pismo ma być doręczone:

(Nom du destinataire)

Podpis osoby skuteczniającej doręczenie:

(Signature de l'huissier qui a effectué la signification)

Miejsce i data doręczenia oraz podpis odbiorcy lub
przyczyna, dla której doręczenie nie zostało usku-
tecznione:

(Lieu et date de la signification, signature du desti-
nataire, resp. cause pour laquelle la significa-
tion n'a pas été effectuée)

Czy doręczenie nastąpiło do rąk samego odbiorcy
lub w inny sposób, przepisany prawem miej-
scowym

(La signification a-t-elle été effectuée entre les
mains du destinataire ou d'un autre mode pré-
vu par la législation du pays)

Uwaga: doręczenie może być uskutecznione al-
bo do rąk samego odbiorcy, albo można
je uskutecznić w każdy inny sposób do-
puszczalny według prawa miejscowego

(Remarque: La signification peut être effectuée en-
tre les mains du destinataire ou de
chaque autre mode prévu par la légi-
slation du pays).

975.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 27 grudnia 1932 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w spra-
wie kursu obligacji 5% Państwowej Renty Ziemskiej,
opiewającej na złote w złocie, na rok 1933.

Na podstawie cz. 1 art. 31 ustawy z dnia
28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (Dz.
U. R. P. z 1926 r. Nr. 1, poz. 1) zarządza się co na-
stępuje:

§ 1. Kurs obligacji 5% Państwowej Renty
Ziemskiej, wypłacanych z tytułu wynagrodzenia za
nieruchomości ziemskie na zasadzie cz. 1 art. 31 usta-
wy z dnia 28 grudnia 1925 r. (Dz. U. R. P. z 1926 r.
Nr. 1, poz. 1) ustala się na rok 1933 w wysokości
80% ich imiennej wartości.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w ży-
cie z dniem 1 stycznia 1933 r.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

Sew. Ludkiewicz

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*